

Adalbert

1 / 2016 / ročník XXVI / 25 Kč

Hudba vzniká u oltáře

Tři králové přijdou za vámi

**Biskup Jan otevřel
Svatou bránu**

Nakladatelství Paulínky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1

Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví:

www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Milosrdní jako Otec

Knížečka z edice Do kapsy čerpá z pa-pežovy buly Misericordiae Vultus, je doplněna biblickými úryvky a některými úryvky a modlitbami z Deníčku sv. Faustyny. Knížečka vás může doprovodit na pouť Svatou bránou.

Brož., 32 str., 35 Kč

Tonino Lasconi

Já se také zpovídám

Příprava ke slavení svátosti smíření

Autor nabízí jakýsi deník, který může doprovázet po celou dobu přípravy na první svatou zpověď. Vede s čtenářem dialog, ptá se na jeho zkušenosti, nabízí mu své názory, vysvětluje úryvky z Písma svatého.

Brož., barevně ilustr., 94 str., 135 Kč

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8

Tel.: 283 028 111

www.portal.cz

www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

Bronnie Ware

Rok pro změnu

52 úvah pro život bez výčitek

Autorka skrze nepatrné a mnohdy zdánlivě obyčejné události, které jsou přítomné každý den, ukazuje, jak se plně zhodnotit svého života a být jeho spokojeným a šťastným pánem.

Brož., 160 s., 265 Kč

Haim Ginott

Umění komunikace s dětmi

Láska a selský rozum nestačí

Čtivý text spojuje moudrost s humorem, nadhled a odstup, ale i zkušenosti dětského psychologa s bohatou terapeutickou praxí.

Brož., 160 s., 299 Kč

Vrk (čili Frk) Láďa Holoubek

Pastýřský list biskupa Jana Vokála k zahájení Svatého roku Milosrdenství 2015/2016

Milovaní bratři a sestry v Kristu,

v jednotě a oddanosti našemu milovanému papeži Františkovi Vám tímto listem předávám a svěřuji do rukou jeho výzvu ke slavení Svatého roku Milosrdenství, který právě začíná. Svatý otec se chopil klíčů, jež Kristus svěřil Petrovi, aby otevřel svatou bránu, a zároveň s ní na jeden rok odemkl všechny prameny Božího Milosrdenství pro celý svět. Ty budou v tomto období zvlášť mocně a vydatně působit. Naším úkolem je otevřít tomuto Milosrdenství brány svých srdcí, s pokorou a láskou přijímat odpuštění a obrácení, které nám Pán skrze svou Církev nabízí, a všemožně z těchto pramenů čerpat. Zvlášť je třeba zdůraznit svátost smíření, kterou Bůh Církvi svěřil jako velký a jedinečný prostředek svého Milosrdenství.

Svatý otec zahájil toto mimořádné jubileum v naději, že se každý člověk nechá prostoupit milosrdnou Boží láskou, aby dosáhl odpuštění, usmíření a všech dalších darů, které nám Pán nabízí. Jsme povoláni, abychom z nich čerpali jednotlivě, ale i jako společenství – jako rodina, farnost, diecéze, Církev, křesťané, celé lidstvo.

Poprvé v historii Církve se otevírají svaté brány ve všech katedrálních chrámech světa. Chrám jsou znamením trvalé Boží přítomnosti mezi námi, brána pak symbolizuje průchod, kterým člověk, pozemský poutník, předstupuje před milosrdného Boha, osobně se s ním setkává, opět nalézá a obnovuje smysl svého života. Tou bránou je Kristus.

Logo Svatého roku Milosrdenství odkazuje k podobě samaritánovi, který se postaral o zuboženého člověka. Podobně – a daleko více – se o každého z nás stará Bůh, který nás nosí na svých ramenou, aby v nás vzbudil lítost nad hříchy, lásku a touhu jeho Milosrdenství napodobovat ve světě. I my máme být skrze své spojení s Kristem milosrdnými samaritány, kteří nepřetržitě čerpají z Božího Milosrdenství a jím posílí vnášejí Boží lásku do světa konkrétními skutky. I my máme být svědky Božího Milosrdenství.

Na začátku Svatého roku Milosrdenství nechť si každý věřící přizná: Jsem to já, kdo nejvíce potřebuje pokání a odpuštění, aby mohl následovat Krista ve světě. Vždyť Milosrdenství je základem a nezbytnou podmínkou spásy. Nemohu svět napravit, nic dobrého v něm vykonat, pokud se nejprve pokorně neskloním před Pánem a nepožádám ho o slitování, pokud od základu neobráťím svůj život. Nemohu být pro druhé prostředníkem Boží Lásky, pokud se z tohoto zdroje sám ve vši pokoře nenapiji. Jsem to já, kdo se dříve než ten, koho mám tendenci posuzovat, potřebuje odvrátit od hříchu a zla. Jsem to já, kdo jako první musí pocítit svoji naprostou závislost na Božím milosrdenství, kdo jako první musí vzdávat díky za Boží Lásku a radovat se z ní. Pak teprve mohu toutéž bránou chrámu vyjít ven, abych o Božím Milosrdenství svědčil ve světě kolem sebe.

Boží Milosrdenství je bohatým pramenem a mohutnou řekou nového života, která hojí každou lidskou ránu, zavaluje rodinu, společenství i každého jednotlivce. Tento nezasloužený věčný dar nás zároveň zavazuje vůči druhým. Vůči našim bratrům a sestrám, a to i vůči těm, kteří se hlásí k jiné církvi, k jinému náboženství či v Boha nevěří. I jim jsme každodenními svědky milosrdné Boží lásky. Zdarma jsme dostali, zdarma tedy dávejme. Tak jako milosrdný Samaritán a člověk, který přijal jeho nezištnou pomoc, nerozlišujeme v tomto velikém úkolu své bližní podle národnosti, původu, rasy či víry. Zvlášť v této rozbourané době budme vždy stejně laskaví k domácím i k přistěhovalcům, ke křesťanům i k těm, kteří oslovují Boha jiným jménem. Tak to přeče činí i Bůh. Budme všem svědky milosrdné a spravedlivé Boží lásky, z níž se rodí každý člověk bez rozdílu k obrazu Božímu. Milosrdenství Boží je spravedlivé jako sám Bůh. Milosrdenství je cesta Boha k člověku, ke spáse člověka.

V tomto Svatém roce, do něhož právě vstupujeme, tedy nejen přijímejme, velebme a oslavujme Boží Milosrdenství, ale i my sami budme milosrdní tak, jako je milosrdný náš nebeský Otec.

Na přímluvu Panny Marie, Matky Božího Milosrdenství, nechť na Vás všechny sestoupí Duch Svatý a učiní si z Vás svůj oblíbený příbytek. Nechť Vás naplní radostí, láskou a touhou po věčné svaté bráně, té, kterou se otevírá nebeská sláva v Kristu Ježíši, našem Pánu.

K tomu Vám ze srdce žehnám od katedrály Svatého Ducha

+ Jan Vokál

biskup královéhradecký

*Dáno na slavnost Neposkvrněného početí
Panny Marie, 8. prosince 2015*

Měsíčník královéhradecké diecéze. Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. **Vydává:** Biskupství královéhradecké, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové. Adresa redakce: Tiskové oddělení (redakce), Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: adalbert@bihk.cz, www.bihk.cz/ikd. **Členové redakce:** Mgr. Lukáš Peška (šéfredaktor, tel.: 603 888 281), Helena Tauchmanová, Eva Zálešáková (externí redaktorka), Tomáš Kubelka (fotograf). **Sazba:** Lukáš Peška. **Tisk:** Typo Studio Jiří Bittner Hradec Králové. **Cena:** 25 Kč. **Roční předplatné:** 275 Kč. **Bankovní spojení:** Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). **Uzávěrka příštího čísla:** 10. ledna 2016. **Foto na titulní straně:** Tomáš Kubelka

Hudba je vytvářena z kůru. Vzniká ale u oltáře

Patnáctým rokem usedá za královský nástroj v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové. Vystřídal u něj Jiřího Strejce. Založil a jako sbormist vede katedrální sbor. O kom je řeč? Jmenuje se **Josef Zadina** a v hlavním chrámu diecéze působí jako regenschori. Vytvářet hudební stránku bohoslužeb, při nichž je často hlavním celebrantem biskup, neznamena jen doprovodit píseň z kancionálu. Vše má svá pravidla a řád.

Z jakých zásad vycházíte jako regenschori při hudebním účinkování na kůru katedrály Svatého Ducha?

Katedrální liturgie se zcela vymyká běžné představě hudebníka a jeho účinkování při ní. Akcent zde není na hudbu, ale na liturgii. Hudba v katedrále je sice vytvářena na kůru, ale vzniká u oltáře z chůze, myšlenek, gest, promluv a pěveckého zapojení hlavního celebranta. Úkolem regenschoriho je toto přijmout, vystihnout, hudebně podpořit a doprovodit.

Jakým způsobem?

Vtažením maximálního počtu přítomných do tohoto dění hudební cestou. Dirigent, varhaník, schola, sbor a orchestr na kůru musí vzbudit, zaujmout, získat a zapojit maximální počet věřících v chrámové lodi do dění u oltáře. Jednota projevu na kůru musí strhnout k jednotě projevu všech přítomných v katedrále a to i vnitřním zapojením těch, kteří se nijak hudebně neprojevují, ale jen poslouchají. Na základě proseb k Duchu Svatému a na základě vlastního společného přičinění můžeme zde mluvit o tom, že v katedrále vzniká a je prožívána živá liturgie.

Jak to vypadá v praxi?

Regenschori, dirigent, varhaník, schola musí frázovat tak, aby zpívaná píseň nebo antifona byla přijatelná pro všechny, kteří se v katedrále nacházejí, aby pěvecky vydali ze sebe společně. Myslím, že právě toto vnější energetické vydávání při liturgii nejvíce uspokojuje všechny přítomné a umožňuje hlubší vnímání vnitřní. Tím vzniká živé zapojení všech přítomných a tím živost dané liturgie.

Mluvíme-li o frázování – jedná se zde také o charakter – sílu, intenzitu nebo mírnost zapojení varhan, nebo scholy v tempu, které, více než účinkujícím na kůru, vyhovuje při nachování přítomným účastníkům dole v katedrále, aby se mohli plně zapojit.

Takže kůr se musí přizpůsobit lidu a nikoli naopak?

S tempem zpěvu souvisí také správný rytmus a délka pauz. Dirigent nebo varhaník nesmí zapomínat také na zpoždění zvuku ve vzdálenějších místech katedrály například v presbytáři nebo pod kůrem. Tyto aspekty se mnohdy na kůru těžce prosazují, není jednoduché se tomu naučit. Někteří pěvci a hudebníci toto pochopí až

„V minulosti byl mužský zpěv brán tak vážně, jako dovednost zacházení s mečem. To dnešní páni nevědí, a tak už jen šermují.“

po letech tvrdé praxe. Teprve potom vkládají osobní kreativitu uměleckých vstupů k dispozici celému shromáždění a tak spoluutváří opravdovou krásu katedrální liturgie. Všechny vstupy, výkony a výsledky na kůru by měly být založeny na služebním, nejlépe modlitebním základu účinkujících.

Mnoho účastníků bohoslužeb však nezpívá?

Ano, přes velmi rozvinuté hudební školství akcentuje dnes, nejen česká společnost, dovednosti v jiných oborech lidského působení. Mnoho

Za varhany katedrály Svatého Ducha v Hradci Králové usedl Josef Zadina v roce 2001.
Foto: Jiří Bittner

pánů dnes neví, že když budou zpívat (věnovat se také výuce zpěvu), že se jedná o mužnou činnost, že se za pěvecký projev nemusí stydět. V minulosti byl brán mužský zpěv tak vážně, jako dovednost zacházení s mečem. Toto však dnešní páni většinou neví, proto již jenom šermují. Dnes zpívají hlavně ženy a děti, kterým ještě nikdo vědomí krásy a působnosti pěveckého projevu nevzal.

Jsme tu však i pro ty, kteří navelek mlčí, ale poslouchají a vnitřně nás vnímají. Ty musí kůr podpořit jednotnou recitací modliteb a také někdy vytvářením ticha. Jsou však také účastníci mše svaté v katedrále, například v jedenáct hodin v neděli, kteří ani nerecitují, ty je potřeba vzbudit.

Jak mohou účinkující na kůru vytvářet ticho?

Například vhodnými jednotnými pauzami ve zpěvu veršů žalmů, kdy nikdo nezpívá ani nehraje, ale melodie a harmonie přes pauzy plynou díky akustice prostoru. Takováto vteřina ticha nebo někdy dvě, osloví často všechny přítomné. Inspiruje k většímu vnitřnímu zapojení člověka.

A co osobní kreativita regeschoriho, dirigenta nebo varhaníka?

Paradoxně je někdy na škodu. Například při shromáždění velkého počtu kněží při kněžských dnech, nebo věřících při celodíeczních událostech v katedrále. Zde není třeba možné, aby dirigent nebo varhaník nasadil hned svižné tempo, když se v každé farnosti hraje a zpívá jinak rychle. Úkolem regeschoriho je, aby všechny hudebně sjednotil a pomalu vtáhl do osobní představy, třeba i rychlejšího tempa.

Něco jiného je nasazení rychlého tempa hlavním celebrantem například při úvodním pozdravu, nebo zpěvu Sláva na výsostech Bohu – tady je potřeba, aby všichni navázali ve stejném tempu. Celebrant tím něco sleduje, třeba rychlejší sjednocení přítomného zástupu věřících.

Říkáte, že varhaník musí všechny sjednotit, na druhou stranu by se všichni měli přizpůsobit tempu hlavního celebranta...

Zde je velmi důležité, aby dění na kůru plynule navazovalo na dění u oltáře. Někdy je vteřina zpoždění velmi nevhodným zásahem účinkujících. Například v dialogu před prefací. Zde je také nemyslitelné rozdíl-
né tempo celebranta, scholy a lidu. Také si myslím, že je někdy na škodu

Josef Zadina

regeschori v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové

Narodil se v roce 1955 v České Lípě. Vystudoval konzervatoř v Teplicích, Státní konzervatoř v Praze a Janáčkovu akademii múzických umění v Brně. Na ní studoval u Lubomíra Mátl a dirigování sboru a u Jiřího Pinkase a Otakara Trhlíka dirigování sboru. Duchovní hudbu studoval u Zdeňka Pololánika a improvizaci u Arne Linky. Založil Českolipský KS, posléze také Severočeský filharmonický sbor Česká Lípa–Liberec. Jako sbormistr působil v Brněnském sboru Hudební mládeže, Katedrálním sboru na Petrově v Brně, Pěveckém sboru Musica Caecilia v České Lípě, Smíšeném pěveckém sboru Ještěd Liberec a v Pěveckém sboru severočeských učitelů Česká Lípa. V Praze založil také Český mariánský sbor. V roce 2001 nastoupil po Jiřím Střejcovi jako regeschori v královéhradecké katedrále Svatého Ducha. Zde v roce 2002 založil a dosud vede Katedrální sbor Cantores Gradecenses Hradec Králové.

V soustředění a bedlivém sledování děje u oltáře nesmí varhaník nikdy polevit. Foto: Tomáš Kubelka

přílišná kreativita improvizujících, nebo zpěv doprovázejících varhaníků, ať se mnou souhlasí nebo ne.

Proč myslíte? Kreativita přece k hudbě patří...

Umění tvorby melodiky a znalosti harmonie by mělo být u varhaníků v katedrále samozřejmostí. Na tyto dovednosti není třeba zvlášť a dlouze upozorňovat nevhodným preludováním, naopak, někdy je potřeba co nejkratší modulací propojit závěr znění sboru, například při obětování, s nástupem písně lidu, na níž připadá již jen čtyřicet vteřin, a na kterou potom celebrant plynule naváže modlitbou a dialogem před prefací. Zde považuji pěti vteřinové preludium za cennější než dvacet vteřinové, kdy by již nemělo smysl sloku uvést, protože byla preludiem vyčerpána polovina času a celebranti by museli čekat – právem s nelibostí, protože je zde zvykem, že

„Někdy je třeba na hudebním poli tvrdě bojovat. Ne však v liturgické činnosti, ale určitě na poli koncertním.“

kůr navazuje na oltář a ne opačně. Za jistý manýrismus považuji u varhaníků způsob doprovodů písní, kdy dochází k přeharmonizování členitě zahuštěnou harmonizací krátkého písňového hudebního toku, který lze ve zkratce nazvat akordizační exhibicí. Někdy je pro podporu zpěvu méně vhodná než některými varhaníky neu-měle zjednodušovaný doprovod písní v Jednotném kancionálu.

Myslíte, že harmonizace může ovlivnit ochotu lidí při mších zpívat?

Lidé dnes nechtějí být přetíženi složitými harmonickými postupy, ale vyžadují podporu moderním melodickoharmonickým tokem, ve kterém jejich zpěv lépe plyne. Potom jsou ochotni se aktivně zapojit a vydávat energii k užítku všech. Ovšem všechny hudební dovednosti a osobní interpretační záměry varhaníků, pěvců a hudebníků se dají dobře zužítkovat jejich přesunutím z liturgické činnosti do oblasti koncertní. Regenschoriho osobní záměry na kůru katedrály by měly být při liturgii v souladu s hudebními očekáváními co největšího počtu zúčastněných. Jsem si však vědom, že není možné se zavděčit všem. Důležitá je také reflexe druhých a vlastní sebereflexe. Někdy je také třeba na hudebním poli tvrdě bojovat, ne však v liturgické činnosti, ale určitě na poli koncertním. ✕

Lukáš Peška

Tři králové přijdou za vámi. Otevřete jim své domovy i svá srdce

Po Novém roce vyjdou již po šestnácté do ulic tříkrálové koledníci. Dobročinnou sbírku, které se v celé naší vlasti účastní tisíce dobrovolníků, pořádá Charita České republiky. Po Adventních koncertech, které v prosinci loňského roku oslavily pětadvacáté výročí, se jedná o druhou nejstarší sbírku pro potřebné v novodobých dějinách naší země. **Tříkrálová sbírka** je však největší dobrovolnickou akcí u nás.

V královéhradecké diecézi budou tři králové koledovat nejvíce v době od 1. do 10. ledna. V Hradci Králové jim ve středu 6. ledna v 8.00 hodin na cestu požehná v katedrále Svatého Ducha biskup Jan Vokál. Na Hradecku budou koledníci opět soutěžit o nejkrásnější kostým. V Pardubicích bude sbírka slavnostně zahájena v neděli 3. ledna v 15.00 hodin na Pernštýnském náměstí a koledníkům požehná světící biskup Josef Kajnek. V doprovodném programu vystoupí dětský folklorní soubor Perníček, nebude chybět tradiční průvod tří králů na koních a vánoční divadlo v podání dětí z pardubické farnosti. Záštitu nad sbírkou v Pardubicích převzali primátor Martin Charvát a první náměstek hejtmana Roman Línek.

Zapečetěné pokladničky

Koledníky Charity poznáte podle toho, že vybírají finanční příspěvky do úředně zapečetěné pokladničky opatřené charitním logem a obdarovávají dárce drobnou pozorností – cukříky a kalendáříky. Vedoucí skupinky je vybaven průkazem koledníka.

Tříkráloví koledníci putují dům od domu, přinášejí lidem radostné poselství Vánoc a přitom prosí o dar

na pomoc lidem v nouzi. Pomáhá opravdu každá koruna. Tříkrálová sbírka je největší dobrovolnickou akcí v Česku. Charity vyšlou do ulic přes deset tisíc koledníků, z toho na 260 královských trojic v Hradci Králové a okolních obcích. Celkem vyjde koledovat 3.500 skupinek.

Pomoc potřebným

„Smyslem sbírky je šíření radostné zvěsti vycházející z tříkrálové tradice, propagace charitních služeb a finanční podpora charitního díla,” píše v dopise kněžími královéhradecké diecéze ředitel Diecézní katolické charity Hradec Králové Jiří Stejskal a dodává, že Tříkrálová sbírka může být pro každou farnost příležitostí, aby se oživila mezigenerační spolupráce. Do sbírky se totiž zapojují děti, studenti, senioři, rodiny, společenství, ministranti a jiní, a protože sbírka probíhá dům od domu, mají farnosti podle Jiřího Stejskala možnost oslovit i lidi, kteří nechodí do kostela. „V rámci sbírky máte jedinečnou příležitost se jim představit a navázat komunikaci,” píše Stejskal. Koledníci zazpívají a popřejí vše dobré v novém roce i pacientům v nemocnicích, obyvatelům domovů důchodců, nebo dětem v mateřských školách.

„Smyslem sbírky je šíření radostné zvěsti vycházející z tříkrálové tradice, propagace charitních služeb a finanční podpora charitního díla.”

Jak peníze pomáhají

Výtěžek sbírky bude tradičně věnován na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším potřebným především v regionech, kde se sbírka koná. Tímto úkolem Charitu pověřila Česká biskupská konference. Část výnosu sbírky poputuje na humanitární pomoc do zahraničí. V případě Charit v naší diecézi část vybraných finančních prostředků podpoří humanitární projekty v Indii – kvalifikační kurzy pro nevyučenou a nezaměstnanou mládež a dětské večerní vzdělávání

My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví vinšujem vám... Foto: Tomáš Kubelka

v Bangalore, provoz školního autobusu a výstavbu školy v Mansapuru, které realizuje Diecézní charita Hradec Králové.

Uveďme si příklady konkrétních záměrů Tříkrálové sbírky v královéhradecké diecézi. Tak například Oblastní charity v Hradci Králové a v Kutné Hoře použijí peníze na podporu služeb středisek rané péče, která pomáhají rodinám s handicapovanými dětmi. Farní charita Náchod pak finanční prostředky investuje do provozní činnosti a vybavení domu na půli cesty pro mladé lidi bez domova v tísni. Oblastní charity v Červeném Kostelci a v Pardubicích podpoří služby mobilního hospice pro těžce nemocné. Farní charita Chrudim pak využije výtěžek na provozní činnost a vybavení občanské poradny. Oblastní charita Ústí nad Orlicí podpoří charitní pečovatelské služby pro seniory a lidi se zdravotním postižením. Farní charita Studenec nakoupí pomůcky a zdravotní materiál pro klienty charitní ošetrovatelské služby a konečně Charita Přelouč potřebuje finanční prostředky na rekonstrukci a vybavení nízkoprahového klubu

pro děti a mládež. Bližší informace o doprovodných akcích a o dalších záměrech Tříkrálové sbírky naleznete na www.hk.caritas.cz.

Doprovodný program

Charity a farnosti připravily v našich regionech také řadu doprovodných akcí – tříkrálové koncerty a průvody, živé betlémy nebo soutěže, hry a promítání pro koledníky. Tříkrálový průvod s koňmi tradičně zahájí sbírku 9. ledna v Poličce. Poprvé projde průvod koledníků 10. ledna městem Broumov a o den dříve podruhé Jičínem. Představení živého betlému připomene příběh Vánoc 9. ledna v Humpolci a 10. ledna v Červeném Kostelci a Sázavě. Tříkrálové koncerty zazní 6. ledna v Jaroměři, 9. ledna v České Třebové a Příbyslavi, 10. ledna v Humpolci, Pardubicích, Přelouči a Trutnově. Koncert králů na náměstí zakončí koledu 10. ledna v Dobrušce. V Jičíně připravili na 10. ledna pásma Betlémská hvězda a v Městci Králové o dva dny dříve Tříkrálové zpívání. Tříkrálové dny doprovodí sbírku v Pardubicích, kde se 6. ledna uskuteční koncert

pěveckých sborů a 9. ledna houslový recitál. Na Náchodsku budou tři králové soutěžit o nejzajímavější fotografii ze sbírky. Konkrétní pozvánky najdete v Charitních listech na straně 28.

Vloni pomohlo 13 miliónů

Pro ilustraci a inspiraci uvádíme, že loňská, patnáctá Tříkrálová sbírka vynesla v královéhradecké diecézi bezmála 13,5 miliónů korun. Charity z darovaných peněz podpořily své služby a zařízení na pomoc nemocným, seniorům, handicapovaným, rodinám s dětmi a lidem v tísni u nás i v zahraničí. Nejvíce peněz pro potřeby v královéhradecké diecézi, rovných šest set tisíc korun, putovalo pro Oblastní charitu Pardubice, která je použila na rekonstrukci přízemí farní budovy v Mikulovicích a přípravu zázemí pro ambulantní odlehčovací služby. Čtyři sta tisíc korun využila Oblastní charita Havlíčkův Brod pro Středisko charitní pomoci v Humpolci. Použila je na stavební úpravy a vybavení střediska, jehož prvotním úkolem je starat se o věci, zejména obléčení, které dostane Charita darem.

Ve středisku má zázemí i Občanská poradna a Šipka – sociálně aktivizační služba a další terénní služby. Po dvě stě tisících korun získaly Oblastní charita Ústí nad Orlicí pro zajištění domácí hospicové péče a Farní charita Rychnov nad Kněžnou pro podporu aktivit provozovaných ve Stacionáři sv. Františka, tedy pro denní a týdenní stacionář, odlehčovací služby pro seniory, lidi s mentálním a kombinovaným postižením.

Pro humanitární projekty v Indii a v Hondurasu použila Diecézní charita Hradec Králové a její charity téměř milion dvě stě tisíc korun. Například v indické oblasti Bangalore podpořila kvalifikační kurzy pro nezaměstnanou mládež bez vyučení a dětské večerní vzdělávání, v oblasti Belgaum stavbu školy a zajištění provozu školního autobusu v Mansapuru, dále také výstavbu domků pro chudé.

Začnete nový rok dobrým skutkem! Až u vás zazvoní tři králové, kteří se prokáží pověřením české Charity, otevřete jim, prosíme, nejenom dveře, ale také svá srdce...*

Jana Karasová, Lukáš Peška

POMOCI LZE VÍCE ZPŮSOBY

Do sbírky lze přispět také dárcovskou

SMS ve tvaru: **DMS KOLEĎA** na číslo **87 777** nebo odesláním finančního daru na konto: **66008822/0800** u České spořitelny.

Pomoci můžete i sledováním Tříkrálového koncertu

v neděli 10. ledna od 18.00 hodin na ČT1.

Vystoupí Javory, Pavel Šporcl, Kašpárek v Rohlíku, Beata Bocek a další.

Moderují Martina Kociánová a Jan Čenský.

Více o sbírce v celé České republice najdete na www.trikralovasbirka.cz a www.facebook.com/trikralovasbirka.

13.12.2015 - 20.11.2016

Svatý rok milosrdenství

Poutníci prošli Svatou bránou. Otevřel ji biskup Jan

V královéhradecké diecézi se v polovině prosince loňského roku otevřela vůbec poprvé v jejích dějinách Svatá brána. O třetí adventní neděli 13. prosince 2015 ji otevřel v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové sídelní biskup Jan Vokál a zahájil tím ve východočeské diecézi **Svatý rok milosrdenství**. O Slavnosti Matky Boží Panny Marie 1. ledna 2016 se pak Svaté brány otevřely na dalších dvou místech, a sice v poutním kostele Panny Marie Pomocnice v Chlumku u Luže a v klášterním kostele Narození Panny Marie v Želivu.

Slavnost spojená s otevřením Svaté brány v Hradci Králové a se začátkem Svatého roku milosrdenství v královéhradecké diecézi se uskutečnila pět dní poté, co papež František otevřel Svatou bránu ve svatopetrské bazilice v Římě. Stalo se tak vůbec poprvé, kdy se Svaté brány otvíraly v katedrálních chrámech po celém světě. V Hradci Králové otevřel Svatou bránu sídelní biskup Jan Vokál, za kterým jí prošli kněží, jáhni a poutníci naší diecéze.

Biskup Jan vedl poutníky ke Svaté bráně

Ke Svaté bráně, hlavnímu vchodu do královéhradecké katedrály Svatého Ducha, poutníky přivedl biskup Jan v čele průvodu z kostela Nanebevzetí Panny Marie. Právě v něm slavnost začala biskupským pozdravem. „Svatá brána, kterou společně projdeme do katedrály, je symbolem Krista, skrze kterého jednou projdeme k životu věčnému,” uvedl biskup Jan.

Po úryvku z evangelia svatého Lukáše přečetl kancléř diecézní kurie, kanovník kustod katedrální kapituly a farní vikář kostela Nanebevzetí Panny Marie Pavel Boukal bulu

Misericordiae Vultus, kterou papež 13. března letošního roku Svatý rok milosrdenství vyhlásil. Po krátkém úvodním obřadu se průvod v čele s biskupem Janem odebral ke katedrále. Tvořily ho stovky poutníků.

Pět minut před půl čtvrtou odpoledne pak biskup Jan Svatou bránu otevřel. Poklekl na její práh a po osobní modlitbě vstoupil do katedrály. Za ním pak Svatou bránu prošli ostatní členové liturgického průvodu a početný dav poutníků, kteří katedrálu Svatého Ducha zaplnili do posledního místa.

Čerpejme z pramenů Božího milosrdenství

Na začátku bohoslužby biskup Jan posvětil vodu a následně svěcenou vodou věřící pokropil. V kázání se pak zaměřil na milosrdenství, hlavní téma Svatého roku. „Buďte milosrdní a prokazujte Boží milosrdenství. Milosrdenství Boží, které přichází do světa v osobě Krista, je větší a mocnější než milosrdenství lidské. Kristův příchod na svět, Boží vtělení, je zviditelněním vrcholného aktu tohoto Božího milosrdenství vůči člověku,” uvedl bis-

kup Jan a zdůraznil, že v následujícím Svatém roce bude Boží milosrdenství působit na člověka velmi silně. „Svatý otec se chopil klíčů, které Kristus svěřil Petrovi, aby otevřel Svatou bránu a zároveň s ní na jeden rok odemkl všechny prameny Božího milosrdenství pro celý svět. Ty budou v tomto období zvláště mocně a vydatně působit. Naším úkolem je otevřít tomuto milosrdenství brány svých srdcí, s pokorou a láskou přijímat odpuštění a obrácení, které nám Pán nabízí, a všemožně z těchto pramenů čerpat.”

Svatost smíření jako velký dar

V homilii biskup Jan zdůraznil také potřebnost svátosti smíření jako velkého daru, který církvi Bůh svěřil právě jako jedinečný prostředek své milosrdné lásky. „Bůh se osobně stará o každého z nás, nosí nás na svých ramenou, aby v nás vzbudil lítost nad hříchy, lásku a touhu jeho milosrdenství napodobovat ve světě. ... Boží milosrdenství je bohatým pramenem a mohutnou řekou života, který hojí každou lidskou ránu, zavlažuje rodinu, společenství i každého jednotlivce,” řekl biskup Jan a vyslovil přání,

Adorace, zpytování svědomí a přijetí svátosti smíření pomáhají čerpat z pramenů Boží lásky a milosrdenství. Foto: 7x Tomáš Kubelka

aby si na začátku Svatého roku každý věřící přiznal: „jsem to já, kdo nejvíce potřebuje pokání a odpuštění“, aby mohl následovat Krista. „Buďme všem svědky milosrdné, spravedlivé Boží lásky, z níž se rodí každý člověk bez rozdílu. ... Zdarma jsme dostali, zdarma a nezištně dávejme, bez rozdílu národnosti, původu, rasy či vyznání. Zvláště v této rozjitřené době budme laskaví ke všem.“

Pět svatých bran v diecézi

Po katedrále Svatého Ducha byly 1. ledna 2016 otevřeny další dvě Svaté brány, a sice v poutním kostele Panny Marie Pomocnice v Chlumku u Luže a v kostele Narození Panny Marie v Želivu.

Biskup Jan Vokál ale rozhodl, že týden po Velikonocích budou otevřeny ještě Svaté brány v Koclířově u Svitav a na Hoře Matky Boží v Králíkách. Bránu milosrdenství v kostele sv. Alfonse v národním centru Světového apoštolátu Fatimy v Českomoravské Fatimě v Koclířově u Svitav otevře v sobotu 2. dubna 2016 v odpoledních hodinách královéhradecký biskup Jan Vokál a Svatou bránu v poutním kostele

Nanebevzetí Panny Marie na Hoře Matky Boží v Králíkách otevře na neděli Božího milosrdenství 3. dubna 2016 při mši svaté v 10.00 hodin pomocný biskup královéhradecký Josef Kajnek. Obě brány budou otevřeny do konce Svatého roku milosrdenství.

Program slavnostního otevření Svaté brány v Koclířově u Svitav začne patnáct minut před druhou hodinou po poledni ve farním kostele sv. Filomény a Jakuba st. modlitbou svatého růžence a přivítáním biskupa Jana Vokála. Stejně jako v Hradci Králové i zde zazní úryvky z dokumentů papeže Františka týkající se Svatého roku milosrdenství. Poutníci se pak vydají modlitební cestou se sochou P. Marie Fatimské do areálu Českomoravské Fatimy. Těšit se mohou na přednášku, modlitby a otevření Svaté brány v kostele sv. Alfonse. Biskup Jan bude v 17.00 hodin sloužit pontifikální bohoslužbu jako vigilií svátku Božího milosrdenství.

Na Hoře Matky Boží v Králíkách začne program v 9.30 hodin modlitbou svatého růžence. Svatou bránu v poutním kostele Nanebevzetí Panny Marie pak světící biskup Josef Kajnek otevře v 10.00 hodin a následovat bude pontifikální mše svatá.

Otevřené chrámy

Svatý rok milosrdenství, přináší i mimořádný režim v kostelích, v nichž najdete Svatou bránu. Rok milosrdenství totiž zdůrazňuje kostel jako místo střetávání člověka s Bohem. „Katedrála Svatého Ducha v Hradci Králové, jako hlavní chrám naší diecéze, bude lidem přístupná každý všední den od 9 do 12, od 13 do 15 a od 17 do 19.30 hodin. V sobotu pak od 9 do 12 hodin. V neděli v době dopoledních bohoslužeb a pak od 13 do 15 hodin,“ popisuje otevírací dobu katedrály děkan František Hladký a dodává, že každý den vyjma neděle mají věřící možnost přijít mezi 17.30 a 18.30 hodinou ke svátosti smíření. Od května do října se navíc budou jednou měsíčně v sobotu konat poutě na téma Božího milosrdenství. Jejich program začne v 9 hodin modlitbou svatého růžence, nabídne adoraci, možnost zpovědi a skončí mší svatou.

Od dubna do konce října nabídne každou poslední sobotu v měsíci duchovní program také poutní kostel Panny Marie Pomocnice v Chlumku u Luže. Možnost očistit své nitro a přijmout svátost smíření pak mají věřící i v klášterním kostele Narození Panny Marie v Želivu. Více informací naleznete na www.bihk.cz. *

Lukáš Peška

Miroslav Petr: Umírám, ale přesto

V roce 2016 církev po celém světě prožívá Svatý rok milosrdenství. Papež František vybízí věřící k aktivnímu prožívání milosrdenství vůči bližním. Žijí mezi námi lidé, kteří se bez obětavosti druhých neobejdou. Ti, kteří pomáhají se tak stávají následovníky milosrdného Samaritána a svojí pomocí prokazují potřebným lidem milosrdenství. V nové rubrice **Příběh** vám proto v každém letošním čísle nabídneme příběhy lidí, kteří milosrdenství buď prokazují, nebo přijímají.

Dne 8. prosince 2015 uplynulo dvacet let od chvíle, kdy byl v Červeném Kostelci otevřen první český hospic – Hospic Anežky České a tím se započala nová éra kvalitní péče o terminálně nemocné v České republice. Za období dvaceti let posloužil odborný personál v hospici více než 7.600 nemocných, ročně se jedná o více jak čtyři stovky pacientů. Od roku 2010 Hospic Anežky České poskytuje kromě lůžkového hospice také péči mobilního hospice a ambulance paliativní péče. Jednoduše řečeno, červenokostelecký hospic pečuje o onkologicky nemocné pacienty a doprovází je na jejich „poslední cestě“.

Do hospice z nemocnice

Jedním z nich je jedenaosmdesátiletý Miroslav Petr z Hradce Králové. Do hospice v Červeném Kostelci přišel po dlouhodobé léčbě v královéhradecké fakultní nemocnici.

„Péče ošetřovatelek je tady ne skutečně krásná, oproti nemocnici více osobní. S láskou mě přebalují, neustále mají úsměv na tváři a dokážou ho vyvolat i na té mé, přestože jsem velmi vážně nemocný,“ svěřil se Miroslav Petr, který služby Hospice Anežky České využívá teprve pár dní.

Diagnózu Miroslava Petra označuje nedlouhé, ale vše říkající slovo –

rakovina. V jeho případě močového měchýře. „Léčím se od února loňského roku. Po sedmatřiceti ozářeních to vypadalo, že se rakovina zastavila, ale netrvalo dlouho a z močového měchýře se nemoc dostala na játra a na uzliny. Tím onkologická léčba skončila. Víc už mě v nemocnici dát nemohli,“ popisuje Petr.

Manželka je jedinou společnicí

Miroslav Petr tráví veškerý svůj čas v pokoji na lůžku. Nemůže totiž chodit a s dalšími klienty hospice se proto nestýká. Kromě ošetřovatelek je mu jedinou každodenní společnicí jeho manželka Olga. „S mužem tady bydlím. Říkala jsem si, že si občas vyrazím do města, ale dosud jsem nikde nebyla. Prostě se od něho za celý den nehnu,“ říká Olga Petrová a potvrzuje manžellova slova o kvalitách péče. „Ošetřovatelky přinášejí velkou oběť. Obdivujeme je.“

Znovu jsem našel víru

„Můj život se blíží ke konci a já jsem znovu našel víru v Boha. Je to krok, který při hledání útěchy před smrtí udělá asi mnoho lidí, nejen já. Jako kluk jsem samozřejmě chodil do kostela, ale v dospělosti jsem přemýšlel hodně racionálně.

Je paradoxní, že na konci života se ve víře vlastně vracím na začátek. Pomyslné kolo se uzavírá,“ otevírá své nitro Miroslav Petr. Od kněze přijal jak svaté přijímání, tak i svátost posledního pomazání. „Jsem smířen se životem, lidmi i Bohem. Víím, že není úniku. Čekám na konec, který mi tady snad ulehčí,“ loučí se hlasem roztřeseným dojetím Miroslav Petr.

se usmívám a důvěřuji v Boha

Jedinečná péče

„Hospic přijal poslání chránit zájmy těžce nemocných, těch, kteří nemají sílu ani možnost se svých práv na péči dovolávat. Po řadu let usilujeme o to, aby konec lidského života byl jeho pozitivním a důstojným završením, a to za předpokladu profesionální léčby bolesti, tlumení dalších příznaků onemocnění a za předpokladu, že nemoc-

ný nebude v osamocení bez zájmu ze strany jeho okolí. Snažíme se rozvíjet služby nemocným v návaznosti na jejich potřeby,“ říká Miroslav Wajsar, ředitel Oblastní charity v Červeném Kostelci, která Hospic Anežky České provozuje. A že se úsilí daří, dosvědčují právě manželé Miroslav a Olga Petrovi. „Péče je zde jedinečná. Všem opravdu ze srdce děkujeme,“ uvádí Olga Petrová. *

Lukáš Peška

Hospic Anežky České

5. května 1170

549 41 Červený Kostelec

tel: 491 467 030

fax: 491 467 054

www.hospic.cz

sekretariat@hospic.cz

Nezoufej a jdi...

Zamyšlení P. Jana Linharta

„Do změny se musí jít s odvahou, jinak to nejde. Myslím, že chybí ozvěny z běžného života, trochu člověčiny a i poezie, zprávy, akce a výzvy ke zbožnosti časem unaví.” To mi napsala jedna paní z mé bývalé farnosti na adresu časopisu Adalbert. Tak mne napadlo, že zkusím tuto výzvu vzít vážně a alespoň trochu ji naplnit v tomto příspěvku.

Nejdříve něco ze života. Rád vzpomínám na jednu rodinu, kterou jsem před čtyřmi lety poznal v Libanonu. On byl libanonský šíitský muslim a ona Češka z Prahy, zřejmě bez vyznání. Oba nás přijali do svého domu s velkou vstřícností a pohostinností. Na obou manželech bylo vidět, že i po čtyřiceti letech společného života se mají rádi a bylo krásné slyšet, jak ta žena prohlašuje, že se doma cítí v Praze i v libanonské Saidě. „Hlavně když jsi se mnou,” dodávala směrem k manželovi.

Přitom to muselo být pro oba tak těžké. Pro ni nová kultura, tradice, jazyk, situace. Do Libanonu paní odjela na začátku občanské války v 70. letech minulého století. Kromě jiného přežili vyhození z práce i ztrátu domova jen proto, že nepatřili na tu správnou stranu. Ano, z křesťanské oblasti je vyhnali proto, že on je muslim....

Ani jeden neztrpkl. Několik dnů nás vozili na různá místa, včetně biblických památek nebo na mariánské poutní místo. Když jsme u nich párkrát slavili mši svatou, on s velkým zájmem přišel a zúčastnil se též, dokonce se přidal k našim přímlovám a byl atmosférou bohoslužby tak dojatý, že skoro nemohl mluvit, podobně jsme to prožívali i my ostatní. Nikdy jsem netušil, že lidi z tak rozdílných oblastí se mohou naladit na společnou vlnu.

Zmíněný pán – Nafizek mu říkala jeho žena – prohlásil, že ho u člověka prvotně zajímá, jestli je dobrý, jestli to, v co věří, souhlasí s jeho životem. Pak se teprve ptá, jakého je vyznání. Není to inspirace i pro nás?

Vím, toto není zkušenost z úplně běžného života. Ale je to malý důkaz toho, že svět není černobílý, neskládá se jen ze zlých a dobrých, z těch, kteří jsou na správné a nebo na špatné straně. Spíše mi připadá, že je to otázka naší svobodné volby – buď se uzavřít do předsudků, strachu a lenosti něco měnit nebo být stále otevřený pravdě, dobru a lásce, které na nás mohou čekat tam, kde nás to možná překvapí.

Jako nadějnou inspiraci pro nový rok využiji nádherných veršů perského básníka Háfeze ze 14. století:

BOL V SRDCI ČASEM SE ZHOJÍ,
ZNOVU SE UKÁŽE ZTRACENÁ
NADĚJE, ROZRUŠENÁ MYSL SE
UPOKOJÍ, NEZOUFEJ A JDI...

I KDYŽ NAMÁHAVĚ JAK POUTNÍK
VLEČEŠ SE PÍSKEM,
S OSTNY HLUBOKO ZABOŘENÝMI
V DUŠI KŘIČÍŠ PROČ,
NEZOUFEJ A JDI...

ZESLÁBLÝ CHUDOBOU, ČLOVĚČE,
SÁM V TEMNOTĚ,
TATO NOC JE CESTOU TVOU
DO SVĚTLA,
NEZOUFEJ A JDI...

P. Jan Linhart

Biskup Jan znovu vysvětil kapli sv. Klimenta. Po opravě

HRADEC KRÁLOVÉ – Kaple sv. Klimenta pod Bílou věží v Hradci Králové slouží po opravě svému účelu. Znovu ji vysvětil biskup Jan Vokál. Poutní slavnost spojená se znovu vysvěcením a otevřením kaple se uskutečnila na svátek papeže sv. Klementa I., který připadá na 23. listopadu. Odkaz sv. Klementa I., hlavního patrona královéhradecké diecéze, zdůraznil v homilii generální vikář Josef Socha. „Svatý Klement naslouchal přímo apoštolům a předával radostnou zvěst Evangelia. Do naší země jeho ostatky přinesli věrozvěstové sv. Cyril a Metoděj. Právě oni předávali stejnou zvěst našim předkům a ona evangelijní zvěst, nejradostnější zpráva, kterou svět mohl získat a ze které se radujeme i dnes, nás se svatým Klementem spojuje,” řekl Socha.

Kaple sv. Klimenta pod Bílou věží byla nejstarším kostelem ve městě. Po požáru v roce 1339 byla znovu postavena. Gotickou kapli dal ale v roce 1714 zbořit tehdejší královéhradecký biskup Adam hrabě Vratislav z Mitrovic a na jejím místě nechal postavit novou barokní kapli podle návrhu Jana Blažeje Santiniho Aichla. První mše svatá byla v kapli sloužena 23. listopadu 1717. Rozsáhlé rekonstrukce se kaple dočkala v letech 1995 až 1998 a 22. srpna 1998 v ní u příležitosti znovuotevření sloužil bohoslužbu biskup Karel Otčenášek. O dva roky později byl z příspěvků věřících dotvořen liturgický prostor a přibyl oltář, ambon a sedes, dílo akademického sochaře Stanislava Malého. Poslední oprava kaple souvisela s rekonstrukcí Bílé věže, která začala před dvěma lety a skončila v loňském roce. (peš)

Setkání se zaměřilo na spirituální život seniorů

HRADEC KRÁLOVÉ – V Hradci Králové se uskutečnila Akademie pro aktivní třetí věk. Má za cíl povzbudit starší lidi ke konkrétním aktivitám a pomoci druhým v církvi i ve světě. Tématem setkání, které Diecézní centrum pro seniory připravilo na 19. listopadu, byl spirituální život seniorů. Program zahájila bohoslužba, kterou v kapli sv. Josefa celebroidl P. Jan Kunert. Ten také později v sále Nového Adalbertina promluvil na téma Proč je důležité prohlubovat ve stáří svůj vztah k Bohu. Po obědě následovala přednáška vedoucí Diecézního centra pro seniory Veroniky Čepelkové na téma Být povzbuzen a povzbuzovat – jak se mohu ve farnosti konkrétně zapojit? Na závěr vystoupila Jana Žáčková s Praktickou ukázkou duchovního programu pro farní společenství seniorů. (ht)

Mons. Karel Exner oslavil pětadevadesátku

NOVÁ PAKA – V neděli 20. prosince v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Nové Pace Mons. Karel Exner, kaplan Jeho Svatosti a emeritní probošt katedrální kapituly, za účasti celé novopacké farnosti při mši svaté poděkoval Pánu Bohu za 95 let života, kterých se dožil 21. prosince 2015. Farníci mu popřáli hojnost Božího požehnání. Mons. Karel Exner působil za svůj dlouholetý kněžský život v řadě farností královéhradecké diecéze. Zastával post člena kněžské rady a pět let i post člena sboru poradců Biskupství královéhradeckého. (peš)

Děti slavily Církevní Silvestr

HRADEC KRÁLOVÉ, DOLNÍ ÚJEZD – V řadě farností královéhradecké diecéze slavili konec církevního roku jako Církevní Silvestr. Slavili malí i velcí. Organizátoři, děti i jejich rodiče z hradecké farnosti Pražské Předměstí společně oslavili konec liturgického roku již podeváté. Stalo se tak v neděli 22. listopadu pod vedením mladých z Římskokatolické farnosti Hradec Králové – Pražské Předměstí. Tradiční Církevní Silvestr pro děti se uskutečnil v Salesiánském domově mladých v Kuklenách. A protože končí liturgický rok 2015 byl rokem zasvěceného života, čekal děti program na téma Jak se žije u mnichů. Na pěti stanovištích tak mohlo přibližně dvacet dětí poznávat i trénovat různé aspekty mnišského života. Kromě společné modlitby se zpěvy tak zkusily například výrobu desátků, která procvičila jejich zručnost, nebo přenášení pingpongového míčku na lžici, aby se učily trpělivosti. Společné odpoledne pak bylo zakončené malým ohňostrojem.

V Dolním Újezdu provázel Církevní Silvestr ohňostroj. Konec církevního roku oslavily děti z Dolního Újezdu ve dnech 27. a 28. listopadu na faře. Společně děkovaly Ježíši za dar života a potom společně připravovaly slavnostní večeři, zdobily sál a účastnily se zábavy s přípitkem dětského šampaňského. Po ohňostroji pod dohledem rodičů přespaly na faře a v sobotu dopoledne vyráběly adventní věnce. Hlavní myšlenkou tohoto programu bylo: když se bavíme, když se modlíme, když si pomáháme a vyrábíme, i když odpočíváme, je s námi Ježíš. (ht)

V Želivu požehnali vánoční pivní speciály

ŽELIV – Dvě vánoční speciality v podobě silného polotmavého piva a Mikulášské černé třináctky uvařil pro konec loňského roku klášterní pivovar v Želivu. Požehnáním nových moků, kterého se ujal želivský opat Jáchym Jaroslav Šimek, OPraem., zahájili v premonstrátském klášteře advent. Klášterní pivovar vaří vánoční speciály již čtvrtým rokem. Kvůli potřebné době zrání začíná s jejich výrobou s předstihem v září. Silného vánočního polotmavého moku, uvařeného podle tradičních bavorských receptur, pivovar vyprodukoval 1900 litrů. „Jedná se o osmnácti stupňové bavorské pivo typu doppelbock. Při jeho výrobě jsme dodrželi v rámci možností historické technologické postupy a přímo tento typ piva vaříme druhým rokem,” uvedla Lenka Vacková z Opatství Želiv a dodala, že černého mikulášského piva pivovarníci připravili 350 litrů. „Jde o klasické tmavé české pivo s tím, že je přímým důkazem, že černé pivo nemusí být sladké,” vysvětlila Vacková.

Tradice vaření piva v želivském premonstrátském klášteře je stará čtyři stovky let. Když v roce 1907 zničil budovy rozsáhlý požár, pivovárská činnost mnichů po třech staletích skončila. Zlatavý mok začali premonstráti opětovně vařit v roce 2003, respektive v roce 2011, kdy kanonie založila malý pivovar s moderním vybavením. Výstav v loňském roce dosáhl 23 tisíc litrů piva. (peš)

Lékařská fakulta i biskupství si cení vzájemné spolupráce

HRADEC KRÁLOVÉ – Ve čtvrtek 19. listopadu se ve Filharmonii uskutečnilo shromáždění k 70. výročí založení vysokoškolského vzdělávání lékařů v Hradci Králové. Slavnostního večera se zúčastnil mimo jiné i generální vikář Josef Socha a královéhradecký biskup Jan Vokál, který převzal pamětní medaili jako projev díků za mnohaletou spolupráci Lékařské fakulty a Biskupství královéhradeckého. V sobotu 21. listopadu pak biskup Jan Vokál sloužil v katedrále Svätého Ducha za fakultu pontifikální mši svatou. Po mši svaté následovalo pohoštění v biskupské rezidenci a zájemci si prohlédli biskupskou kapli sv. Karla Boromejského, knihovnu či prezidentský salonek. (ht)

Svatoštěpánskou koledu udržují přes šedesát let

STUDENEC – Na padesát koledníků vyrazilo o svatém Štěpánu v podkrkonošské vesnici Studenec na tradiční koledu. Šedesát let koledníci rozdávají vánoční radost a vybírají příspěvky na charitativní projekty.

Ve Studenci patří svatoštěpánská koleda k vánočním tradicím jinde po většinou již zapomenutým a málokde udržovaným. Na svátek svatého Štěpána zde totiž celou vesnicí zní koledy známé i méně známé, tradiční krkonošské i ty moderní. Dnes by si již málokdo ve Studenci dokázal představit Vánoce bez koledy, během které navštíví koledníci na stovku domovů.

Tradice byla ve vesnici v novodobé podobě založena v roce 1954, kdy se čtyři kamarádi rozhodli navštívit své příbuzné a zazpívat jim. Příští rok si to zopakovali a zanedlouho se rozšířil počet koledníků i domů. „Dnes nás pravidelně chodí přes padesát a máme více než sto štací. Studenec obcházíme rozdělení do čtyř skupin – dvě ženské a dvě mužské,“ říká jedna z kolednic a dále vysvětluje, jak celý den probíhá. „Po ranní mši svaté se všichni sejdem na faře, kde máme společnou snídani, zapíšeme se do kolednické kroniky a dostaneme kasičky, do kterých mohou lidé, které navštívíme, přispívat. Pak jdeme společně na hřbitov zazpívat a pomodlit se za bývalého regenschoriho a pak už se rozdělíme do skupin a vyrážíme koledovat.“

Přestože se výrazně zvedl počet koledníků i domů, které navštíví, myšlenka zůstává stejná jako v době zakládání. V duchu přátelského setkání koledníci zazpívají v každém domě přibližně čtyři koledy, posedí a popovídají si s jeho obyvateli, kteří se na jejich pravidelnou návštěvu vždy těší a připraví jim malé občerstvení na další cestu. „Celodenní koledování končíme přibližně v sedm hodin večer, a ačkoliv je to občas náročné, vždycky se na koledu moc těším. Líbí se mi, že navštívíme lidi, které tak často nevidíme, můžeme jim zazpívat, udělat radost a třeba i nevěřícím lidem přiblížit smysl vánočních svátků.“

Výtěžek koledy každoročně podporuje aktuálně potřebné projekty. Letos vybrané dary přispějí na výmalbu studeneckého kostela, otevírání domácího hospice ve Vrchlabí a vydávání křesťanských médií pro mladé. (ht)

Věřící si v Číhošti připomněli události z prosince 1949

ČÍHOŠŤ – Do Číhoště se 13. prosince sjela více jak stovka věřících. Mši svatou sloužil probošt kapituly u Všechny svatých na Pražském hradě Petr Piřha. V homilii se Petr Piřha soustředil na kříž, jehož samovolný pohyb vidělo v prosinci 1949 v číhoštském kostele asi dvacet svědků. „Páter Piřha zvolil neotřelý pohled, při kterém se vrátil k pohybu křížku. Upozornil svým kázáním na to, že i když se náš kříž pohnul, tak víra v Ježíše Krista nemůže být otřesena. Kristův kříž nelze vyvrátit,“ řekl současný duchovní správce číhoštské farnosti Tomáš Fiala. (peš)

Proces blahořečení P. Toufara může začít. Vatikán souhlasí

VATIKÁN – Podle vatikánské Kongregace pro svatořečení nestojí procesu blahořečení číhoštského faráře P. Josefa Toufara nic v cestě. Souhlas přišel z Vatikánu více jak po roce. „Fakticky to znamená, že mohou být sestaveny potřebné komise, které začnou zkoumat všechny okolnosti týkající se P. Toufara, jeho života, smrti, odkazu, událostí v Číhošti atd. Tím začne vlastní proces. Je to teprve začátek, neboť vše, co probíhalo dosud, byla pouhá příprava podkladů pro výše zmíněnou kongregaci a pro její rozhodování, zda proces vůbec zahájit,“ říká postulátor Toufarova blahořečení P. Tomáš Petráček. V rámci procesu vznikne detailní materiál, na jehož základě pak Vatikán může P. Josefa Toufara prohlásit za blahoslaveného. Blahořečením se církev zaručuje, že blahoslavený je v nebi a je možné mu prokazovat úctu a prosit ho za přimluvu. Jak dlouho bude proces v případě P. Josefa Toufara probíhat těžko říci, stejně jako je těžké předjímat jeho výsledek. Rozhodnutí kongregace ale naznačuje, že P. Josef Toufar je vhodným kandidátem pro blahořečení. (peš)

Biskup Jan sloužil requiem za oběti totalitních režimů

HRADEC KRÁLOVÉ – V úterý 17. listopadu sloužil královéhradecký biskup Jan Vokál v katedrále Svatého Ducha Requiem za oběti totalitních režimů. Zádušní mše svatá se kromě pomocného biskupa Josefa Kajneka a generálního vikáře Josefa Sochy zúčastnili i představitelé města a univerzity. Hudebně ji pak provázelo Requiem W. A. Mozarta v podání katedrálního sboru a orchestru Cantores Gradecenses pod vedením dirigenta Josefa Zadiny. V úvodu bohoslužby připomněl biskup Jan Vokál, že slavíme 26 let svobody, která by (stejně jako mladý člověk v tomto věku) neměla být pouze dospělá, ale také zralá a soběstačná. „Zamysleme se, zda skutečně dokážeme žít životem svobodných lidí, kteří znají cíle svých cest, dokáží obětovat a nesou za svá rozhodnutí odpovědnost dospělých a zralých lidí...Modleme se společně za všechny oběti totalitních režimů a připomínejme si s vděčností příklad těch, kteří zachovali vnitřní svobodu i v těch nejtěžších podmínkách,” řekl mimo jiné královéhradecký biskup Jan Vokál. (ht)

Za svobodu a demokracii zněla jako dík rytmická hudba

KRÁLÍKY – Na tři sta věřících se sešlo na poutním místě Hora Matky Boží u Králík, aby poděkovali za dar svobody a demokracie. Za zvuku rytmické hudby. Setkání, pojaté jako setkání rytmických skupin, se konalo 15. listopadu 2015. Po prvním setkání v loňském roce se totiž pořadatelé shodli na tom, že podobné akce mají smysl a že je třeba se scházet, děkovat Bohu za dary svobody a demokracie, které dnes považujeme za samozřejmé, ale stále jsou ohrožovány. Blížkost státního svátku Den boje studentů za svobodu a demokracii je tím nejvhodnějším časem. Hlavními organizátory setkání jsou lidé, kteří kvůli nesvobodě před rokem 1989 trpěli a byli pronásledováni za projevy náboženského života. Především za radost z výsledků II. vatikánského koncilu, které s nadšením pomáhali zavádět do bohoslužeb a do života křesťanů v naší zemi. Mnozí kvůli tomu byli vyslýcháni státní bezpečností i vyloučeni z vysokých škol.

Na letošním setkání si účastníci s chutí zazpívali písně, jejichž texty a melodie pomáhaly od roku 1968 formovat víru již dvou generací. Při mši svaté se modlili za oběti hrozných teroristických útoků v Paříži v pátek 13. listopadu, a připomněli si také, jak strach, nenávist a nesnášenlivost stále ohrožuje vzácný dar svobody, který si jistě nikdo nechce nechat vzít. (peš)

Výtěžek z dobročinné polévky poslali onkologicky nemocným dětem

HOLICE – Sobota 19. prosince se na holickém náměstí T. G. Masaryka nesla ve znamení Předvánočního zastavení. Formou venkovního setkání se akce uskutečnila podruhé a měla charitativní podtext. Dobrovolníci ze sdružení Kultura pro město totiž pro veřejnost připravili nejen program v podobě vánočního pásma kapely Hotovo a dětského pěveckého sboru ze Základní školy Komenského, a scény živého betlému, ale uvařili také plný kotel dobročinné polévky. Výtěžek z jejího rozdávání pak věnovali onkologicky nemocným dětem, které se léčí ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové. K výtěžku pořadatelé přidali také vstupné z tradičního Vánočního koncertu u jesliček. Celková suma činí 10 tisíc korun. (peš)

Svatou bránou v Římě prošli i poutníci z České republiky

ŘÍM – Na zahájení Svatého roku milosrdenství a ke Svaté bráně v Římě 8. prosince putovali i poutníci z českých a moravských diecézí. Při naší pouti do Říma na zahájení Svatého roku milosrdenství jsem vnímala vděčnost za právě končící rok Národního eucharistického kongresu, dar obnovy smlouvy s Bohem. V pondělí před zahájením Svatého roku jsem měla možnost nahlédnout do hlavního centra organizačního týmu a také se setkat s arcibiskupem Fisichellou. I přes mnohé nedostatky a jisté „nedoladěnosti“ při registraci se podařilo neuvěřitelné dílo a v den začátku vše začalo fungovat.

Když Svatý otec otevřel Svatou bránu, na Svatopetrském náměstí zavládlo naprosté ticho a takové posvátné napětí. I když jsme s naší skupinou byli od papeže Františka daleko, přesto jsme hluboce prožili tento okamžik naší přítomnosti – tady a teď. Překrásný hymnus Svatého roku *Misericordes sicut pater* doprovodil tento mimořádný okamžik radosti, ale také velké vážnosti a zodpovědnosti. My všichni jsme vyzváni k milosrdenství. Když jsme pak s naší poutní skupinou v modlitbě přicházeli od Andělského hradu ke Svaté bráně, organizátoři nás s velkou jemností, něhou, úctou a projevy víry provázeli a otevírali cestu. A i když je možné, postavit se do fronty hned přímo v bezprostřední blízkosti svatopetrské baziliky, tento způsob byl mnohem hlubší.

Mnozí si z Říma přivezli certifikát, který jim bude připomínat tyto mimořádné dny zahájení Svatého roku

milosrdenství. Asi nejen já, ale i další, jak jsme si dávali při naší cestě domů svědectví, jsme se nemohli nabažít toho, že můžeme projít Svatou bránou tolikrát, kolikrát chceme – není to symbolické? Boží milosrdenství nemá konce – je to zdroj naší spásy. A od třetí adventní neděle máme ještě další místa i v naší zemi. Svatou bránou mohou projít všichni.

Velmi zvláštní byly bezpečnostní kontroly před vstupy na prostranství Svatopetrského náměstí i všechna další hlavní místa. Zdánlivé zdržení, ale zároveň nutnost zajistit bezpečnost. Potkáváte mnoho ozbrojených vojáků a mnohem méně skupin. Myslím, že mnoho lidí z obav tuto cestu na zahájení Svatého roku odřeklo. Podobná situace jako v roce 2000 ve Svaté zemi, kdy Jeruzalém, Betlém, hlavní místa, kam směřují poutníci, zela prázdnotou. Obdivuji Svatého otce, který přichází právě v těchto neklidných časech s pozváním a povzbuzením – blahoslavení milosrdní...

Při středeční generální audienci jsme měli rezervovaná místa v prostoru, kudy projížděl Svatý otec. Několikrát se zastavil, aby požehnal dětem, nemocným. Je pro mne velkým vzorem žitého milosrdenství tělesného i duchovního.

V průběhu Svatého roku je připraveno v Římě mnoho poutí určených pro různé skupiny poutníků. Kéž prožijeme tento Svatý rok se srdcem otevřeným a vyzdobeným, jako jsou vyzdobené Svaté brány letošního mimořádného Svatého roku milosrdenství. Vyzdobené ne pro nás, abychom pochválili, jak je to hezké, ale pro ty, kteří Božího milosrdenství nejvíce potřebují. (Hana Frančáková)

Ústí nad Orlicí hostilo misijní Ples pro tebe

Třetí ročník misijního plesu nazvaného Ples pro tebe, který proběhl 30. listopadu 2015 v Ústí nad Orlicí, zahájil P. Vladislav Brokeš z pořádající farnosti, za Papežská misijní díla národní ředitel PMD Leoš Halbrštát a diecézní ředitelka v královéhradecké diecézi Bronislava Halbrštátová. Kameraman Martin Rýznar s Leošem

Halbrštátem měli v průběhu večera připravené promítání záběrů z misijní cesty na Filipíny doplněné o informace o projektu, na který byl věnován výtěžek plesu. Měli jsme radost, že jsme mohli mezi hosty plesu přivítat i vedoucího zpravodajské redakce a zástupce šéfredaktora Radia Proglas Filipa Breindla s manželkou Terezou. Pořadatelům z Misijního klubka v Ústí nad Orlicí a farnosti se podařilo připravit krásný večer, mládež předvedla velmi vydařené předtančení, nechyběla bohatá tombola ani výborná večeře, nabídka misijních materiálů PMD a různých dobrot. Velkou radost nám udělal výtěžek z plesu, který činil 50.000 Kč a podpořil projekt Papežských misijních děl pro děti ulice na Filipínách. Všem pořadatelům a štědrým dárcům patří veliký dík!

Bronislava Halbrštátová

Více informací naleznete na www.missio.cz.

Zjevení Pána (Bohojavlenie Hospoda Isusa Christa)

Svátek Zjevení Pána patří mezi velké svátky. Jedná se o nejstarší svátek ve východní církvi. Jeho slavení začalo již na konci 2. století. Svátek přešel z východní církve i do západní. Ve východní církvi se v prvotních dobách v tento den udělovala svátost křtu. Protože katechumeni se označovali jako osvícení, je tento svátek známý také pod názvem osvícený den (prosvištění), kdy ukazuje Bůh svoji lásku ke svému stvoření. Doba přípravy na svátek Zjevení Pána, tzv. Předsvátek, začíná 2. ledna a trvá do 4. ledna.

Svátek Zjevení Pána má svojí vigilií. Večer se slaví liturgie svatého Bazila Velkého s večerními modlitbami a svěcením vody. V den slavnosti se slaví liturgie s možností svěcení vody. Svěcení vody, spojené s uvedeným svátkem, nazýváme „jordánské svěcení vody“. Východní obřad zná malé a velké svěcení vody. Malé svěcení vody je běžné posvěcení vody, které se koná při jakékoliv příležitosti. Velké svěcení se koná v předvečer Zjevení Pána nebo v samotný den. Už v prvních staletích východní církev praktikovala toto velké svěcení vody v předvečer svátku Zjevení Pána.

Obřad jordánského svěcení vody začíná dlouhou modlitbou posvěcení vody spojenou s určitými gesty. Během svěcení vody se ponořuje trojramenná svíce do vody s modlitbou: „Veliký jsi, Pane, a velkolepé je tvoje dílo...“ Toto se opakuje třikrát. Po slovech „proto přijď teď láskyplný Králi a svým Duchem posvět tuto vodu“, kněz třikrát dýchne do vody. I tento úkon se třikrát opakuje. Potom kněz ponoří ruku do vody a žehná vodu. Celé svěcení je ukončené trojím ponořením kříže do vody a modlitbou: „Při tvém křtu v Jordánu...“ Potom kněz nabere vodu a kropí lid. Věřící si pak odnášejí do svých domovů posvěcenou vodu. V čase tohoto svátku se také uskutečňují návštěvy domovů věřících s vykonáním obřadu posvěcení domů a bytů.

Petr Čapek

Více informací naleznete na adrese: www.exarchat.cz

Liturgický kalendář

1. ledna – Slavnost Matky Boží Panny Marie

1. čtení: Nm 6,22-27, Žalm: Zl 67
2. čtení: Gal 4,4-7, Evangelium: Lk 2,16-21

3. ledna – 2. neděle po Narození Páně

1. čtení: Sir 24,1-4.12-16, Žalm: Zl 147
2. čtení: Ef 1,3-6.15-18, Evangelium: Jan 1,1-18

6. ledna – Slavnost Zjevení Páně

1. čtení: Iz 60,1-6, Žalm: Zl 72
2. čtení: Ef 3,2-3a.5-6, Evangelium: Mt 2,1-12

10. ledna – Svátek Křtu Páně

1. čtení: Iz 40,1-5.9-11, Žalm: Zl 104
2. čtení: Tit 2,11-14;3,4-7, Evangelium: Lk 3,15-16.21-22

17. ledna – 2. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 62,1-5, Žalm: Zl 96 (95)
2. čtení: 1Kor 12,4-11, Evangelium: Jan 2,1-12

24. ledna – 3. neděle v mezidobí

1. čtení: Neh 8,2-4a.5-6.8-10, Žalm: Zl 19(18)
2. čtení: 1Kor 12,12-30, Evang.: Lk 1,1-4;4,14-21

31. ledna – 4. neděle v mezidobí

1. čtení: Jer 1,4-5.17-19, Žalm: Zl 71 (70)
2. čtení: 1Kor 12,31-13,13, Evangelium: Lk 4,21-30

Úmysly Apoštolátu modlitby

Všeobecný úmysl:

Aby upřímný dialog žen a mužů odlišných náboženství přinášel ovoce míru a spravedlnosti.

Misijní úmysl:

Aby se prostřednictvím dialogu a bratrské lásky s přispěním Ducha Svatého překonala rozdělení mezi křesťany.

Národní úmysl:

Ať se ve Svatém roce milosrdenství umíme společně modlit s nekatolickými křesťany a naslouchat slovu Božímu s vědomím vlastních chyb a hříchů a s lítostí nad nimi.

Osobní oznámení

JMENOVÁNÍ A USTANOVENÍ

- Mgr. **Jan Linhart** – biskupský vikář pro pastorační, biskupským delegátem pro otevření Brány milosrdenství v poutním kostele Panny Marie Pomocnice na Chlumku v Luži
- PhDr. ThLic. **Jáchym Jaroslav Šimek**, OPraem. – opat želivský, biskupským delegátem pro otevření Brány milosrdenství v opatském kostele Narození Panny Marie v Želivu dne 1. 1. 2016

VÝROČÍ NAROZENÍ

- 2. 1. – 40 let – P. Mgr. **Petr Zelinka**, SDB, farní vikář v Sebranicích u Litomyšle
- 18. 1. – 82 let – P. **Josef Preisler**, SDB, výpomocný duchovní v Sebranicích u Litomyšle
- 19. 1. – 60 let – P. Mgr. **Vojtěch Glogar**, SDB, administrátor v Sebranicích u Litomyšle
- 22. 1. – 45 let – P. Mgr. et Mgr. **Ondřej Matula**, SDB, rektor kostela sv. Václava v Pardubicích
- 23. 1. – 50 let – ThMgr. **Robert Pietrzak**, kněz diecéze Włocławek, administrátor v Kopidlně

KATOLICKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA UK

vyhlašuje přijímací řízení ke studiu od akademického roku 2016/2017

NABÍZENÉ STUDIJNÍ OBORY

- Katolická teologie (magisterské studium, prezenční, 5 let)
- Teologické nauky (bakalářské studium, kombinované, 4 roky)
- Teologické nauky (navazující magisterské studium, kombinované, 2 roky)
- Aplikovaná etika (navazující magisterské studium, kombinované, 2 roky)
- Dějiny křesťanského umění (bakalářské studium, prezenční, 3 roky)
- Dějiny křesťanského umění (navazující magisterské studium, prezenční, 2 roky)
- Dějiny evropské kultury (bakalářské studium, prezenční, 3 roky)
- Dějiny evropské kultury (navazující magisterské studium, prezenční, 2 roky).

Zájemci o studium, kteří chtějí začít studium v akademickém roce 2016/2017, mohou podat přihlášku do **29. 2. 2016**.

Podrobnosti týkající se přijímacího řízení a ostatní informace o studiu na KTF UK jsou k dispozici na www.ktf.cuni.cz.

Deštné**DCŽM VESMÍR**

- 22. – 24. 1. Snowboard víkend pro mladé od 14 let
- 28. – 31. 1. Pololetní prázdniny

Hoješín u Seče

- 8. – 10. 1. – Modlitba a služba aneb najdi svou životní cestu
- 10. 1. ve 14.00 – Pohádková neděle
- 11. 1. a 25. 1. v 18.00 – Večery o víře s Božím slovem
- 15. 1. a 29. 1. v 19.00 – Filmový večer
- 24. 1. ve 14.00 – Pohádková neděle

Černilov

- 26. 1. v 19.00 – Projekce s komentářem o Krétě Kulturní a spolkový dům

Chrudim

- 30. 1. – Společenský večer
www.farnost-chrudim.cz

NET FOR GOD

- 15. 1. ve 20.00 – Hlinsko
- 21. 1. v 19.30 – Hradec Králové, Pouchov
- 21. 1. ve 20.00 – Jablonné nad Orlicí
- 22. 1. ve 20.00 – Sezemice
- 22. 1. v 19.00 – Chrudim
- 26. 1. v 18.00 – Broumov

Pardubice**SALESIÁNSKÉ STŘEDISKO**

- 16. 1. – Setkání pro ženy a dívky ve věku 15 – 65 let, téma Přijímat a projevovat milosrdenství, přihlášky do 10. ledna www.farnost-pardubice.cz

Hradec Králové

- 18. – 25. 1. – Týden modliteb za jednotu křesťanů

Koclířov

- 8. – 10. 1. – formační setkání ÚZS Hradec Králové
- 10. 1. od 9.00 – bohoslužba, oslavuje generální vikář Josef Socha
- 5. – 6. 2. Víkendová duchovní obnova k Božímu Milosrdenství s P. Petrem Šustáčkem
www.cm-fatima.cz

Skuteč

- 9. 1. ve 20.00 – Tříkrálový ples, Kulturní klub
www.farnostskutec.cz

Hradec Králové**CD PRO SENIORY**

- 8. – 14. 6. – Zájezd do Polska, Litvy, Lotyšska, Estonska a Ruska s P. Františkem Lízňou SJ, z důvodu vyřizování víz nutné včasné přihlášení na dcs@bihk.cz
www.dcsbk.cz

Hradec Králové**BIGY BOHUSLAVA BALBÍNA**

- 6. 1. od 8.00 do 18.00 – Den otevřených dveří návštěva výuky, setkání s pedagogy, informace o přijímacích zkouškách a podmínkách studia
www.bisgymbb.cz

Želiv

- 15. 1. – od 18.00 Kurz Alfa

Obrana nejen pro seniory

Vzhledem k velkému zájmu vás posluchačů se budete mít možnost od středy 6. ledna 2016 opět setkávat každou středu s oblíbeným cyklem králové-hradeckého studia Vojtěch Radio Proglas Obrana nejen pro seniory. Cyklus uvádí Magda Hauserová v rámci svých pořadů.

Vítejte senioři vždy v 9.40 hodin. První díl má podtitul Bílý kruh bezpečí a pojednává o instituci bezplatně pomáhající obětem jakékoli trestné činnosti. V dalších dílech se budeme věnovat např. problematice ochrany před depresemi, okradením, přepadením, citovým a psychickým vydíráním, odchodem partnera, před podvodníky a finanční kriminalitou. Nebudou chybět ani zdravotní otázky, požární ochrana nebo otázka zabezpečení bytu a osobní sebeobrany. Dobrý a hlavně užitečný poslech.

Martin Weisbauer a Ladislav Holoubek

Adalbert

PF 2016

Boží požehnání pevné zdraví vše dobré

■ AKTUALITY

Národní potravinová sbírka opět rekordní, pomáhali také dobrovolníci Charit

Ve třetím ročníku Národní potravinové sbírky, která proběhla 21. listopadu 2015, darovali nakupující i firmy rekordních 236 tun jídla. Při výběru a třídění darovaných potravin v obchodních centrech pomáhali také dobrovolníci a zaměstnanci více než desítky našich Charit, například z Hradce Králové, Dvora Králové nad Labem, Chrudimi, Jičína, Kutné Hory, Litomyšle, Nových Hradů u Skutče, Pardubic, Přelouče, Trutnova nebo Ústí nad Orlicí. Vybrané potraviny poputují prostřednictvím potravinových bank přímo pomáhajícím neziskovým organizacím. Pomohou tak matkám s dětmi v azylových domech, seniorům, osobám bez domova či lidem s handicapem. Darované potraviny budou pomáhat i v charitních zařízeních. Více na www.potravinypomahaji.cz.

Jana Karasová

V novém roce s něčím novým

Litomyšl: Díky podpoře Nadace Komerční banky Jistota, Nadačního fondu Avast, Výboru dobré vůle nadace Olgy Havlové a mnoha dalších laskavých dárců mohla Farní charita Litomyšl konečně pořídit nová polohovací lůžka do střediska Respitní péče Jindra, které už 10 let pomáhá pečujícím o nemohoucí blízké. Obměna lůžkového fondu přispěla ke zvýšení kvality ošetrovatelské péče a většímu komfortu seniorů. Jejich rodinní příslušníci také mnohdy získávají novou zkušenost s praktickým použitím takových speciálních rehabilitačních a kompenzačních pomůcek, které jsou také k zapůjčení pro domácí použití v charitní Půjčovně pomůcek. Jsme rádi, že i díky významné podpoře našich dárců můžeme v novém roce poskytovat kvalitní služby. Velmi si této pomoci vážíme.

Martina Soukupová

Proč právě mobilní hospic?

Pardubice: Domácí hospicová péče byla hlavním tématem semináře, který pro lékaře a zdravotní sestry uspořádala 26. listopadu ve studiu Kalokagathia Oblastní charita Pardubice. Ta poskytuje mobilní hospicovou péči v Pardubicích a Holicích již téměř 20 let. Seminář zahájila její ředitelka Marie Hubálková konstatováním, že lidé těžce nemocní a umírající jsou na okraji zájmu současné společnosti. S prezentací o principech hospicové péče pokračoval Tomáš Sýkora, pardubický lékař – alergolog. K problematice se vyjádřil i krajský radní Pavel Šotola: „Pardubický kraj patří mezi kraje, kde je dostatečně zajištěna pobytová hospicová péče a domácí se rozvíjí díky Charitě.“ O své zkušenosti s umírajícími pacienty se podělila lékařka z hospice v Červeném Kostelci Jana Svobodová, která kladla důraz na citlivou komunikaci lékaře

s umírajícím a jeho rodinou. Seminář završila prezentací kazuistik z praxe domácí hospicové péče holického charitního střediska zdravotní sestra Soňa Kamenická. Ze závěrečné diskuze jednoznačně vyplynulo, že domácí hospicová péče je velmi potřebná služba, která ale dosud není plně zařazena do systému zdravotnické péče a není veřejnosti příliš známá. Na jaře připravuje pardubická Charita podobný seminář i pro veřejnost. Více na www.pardubice.charita.cz.

Václav Pitucha

Setkání v Hospici Anežky České v Červeném Kostelci k 20. výročí.

Pozvánka na ples

Hradec Králové: Integrační centrum Diecézní charity Hradec Králové Vás srdečně zve na **Multikulturní ples**, který se uskuteční **29. ledna** od 19.00 hodin v **Adalbertinu Hradec Králové** (Třída ČSA). Flamenco – předtančení. Hrají a zpívají: Kvítek – folklórní soubor (ČR), David Kangas (USA) a Giulia Catania (Itálie). Vystoupí také kouzelník Ivan Vovchenko (Rusko). Více na www.cizincihradec.cz.

Kutná Hora: Oblastní charita Kutná Hora Vás srdečně zve na **2. ples neziskových organizací**, který se uskuteční **30. ledna** od 20.00 hodin v Kulturním domě Lorec. Více na www.kh.charita.cz.

Studentský Charity Day 2015

Litomyšl: Pro dobrou věc šli v Litomyšli studenti do školy i v sobotu. Na chodbách sice ten den i zvonilo na přestávky, ale tentokrát se neučilo. Gymnázium Aloise Jiráska totiž pořádalo 28. listopadu 2015 benefiční studentský Charity Day. Chodby a třídy se proměnily v kavárenskou zastaveničku, prodejní pultíky, kino a dětský koutek; nechyběly ani módní přehlídky. Velký zájem vzbudily i fyzikální a chemické komentované pokusy. Na své si přišli malí i velcí. Výtěžek z akce ve výši 40 tisíc korun byl i v roce 2015 předán místní Farní charitě. Gymnázium tak podpořilo sociální a zdravotní služby domácí péče pro rodiny z města a okolí, které se doma dlouhodobě starají o své blízké. Děkujeme!

Martina Soukupová

■ KALENDÁŘ NA LEDEN

Tříkrálový koncert

• **3. ledna v 17.00 hodin, Ústí nad Orlicí**, kostel Nanebevzetí Panny Marie. J. J. Ryba: Česká mše vánoční. • **6. ledna v 19.00 hodin, Jaroměř**, chrám sv. Mikuláše. Česká mše vánoční J. J. Ryby, Smíšený sbor Smetana, varhany V. Uhlíř. • **9. ledna v 16.00 hodin, Česká Třebová**, kostel sv. Jakuba. • **9. ledna v 18.00 hodin, Příbyslav**, kostel Narození sv. Jana Křtitele. Vánoční skladby, hudebníci z Příbyslavi a Malé Losenice. • **10. ledna v 15.00 hodin, Přelouč**, kostel sv. Jakuba. Účinkují žáci ZUŠ Přelouč. • **10. ledna v 16.00 hodin, Trutnov**, kostel Narození Panny Marie. • **10. ledna v 16.00 hodin, Humpolec**, koncertní sál ZUŠ. Účinkuje sdružení TUCET. • **10. ledna v 16.30 hodin, Pardubice**, kostel sv. Bartoloměje. Účinkuje Chrámový sbor.

Živý betlém

• **9. ledna v 9.00 hodin, Humpolec**, Horní nám. Tři králové přicházejí – tradiční zahájení Tříkrálové sbírky. • **10. ledna v 16.00 hodin, Červený Kostelec** (na náměstí). • **10. ledna v 14.00 hodin, Sázava**, hra „Čtvrtý z mudrců“ zakončí sbírku ve farnosti.

Tříkrálové dny v Pardubicích

• **6. ledna v 18.00 hodin, kostel sv. Jana Křtitele**. Koncert – Spolek pěveckých sborů Perštýn-Ludmila-Suk, Kytarový

■ ROZHOVOR

INDIE NA BLÍZKO II.

Kristýna Stejskalová z Dobrušky vystudovala překladatelství němčiny v Brně a nyní se věnuje studiu učitelství. Své poslední prázdniny strávila na stáži v Indii. Učila ve škole na vesnici Manche, kde studují i děti podporované v projektu Adopce na dálku. Na vlastní oči poznala, že na zaostalém venkově opravdu každé vzdělané dítě pomůže celé rodině. Bydlela v internátě pro děti z nejchudších rodin a sirotky, jehož výstavba byla podpořena z Tříkrálové sbírky a dárci. Kristýna má ze stáže spoustu zážitků a postřehů, které vám přinášíme v tomto cyklu na pokračování.

Jak probíhá výuka v indické škole?

Děti chodí do školy i v sobotu. Výuka začíná v 9.15 a končí v 15.30 hodin. Přestávky jsou pouze dvě – na svačinu a na oběd. Každý den mají děti všechny předměty. Ty jsou podobné těm našim – společenské a přírodní vědy, jazyky, matematika atd. Velkým překvapením pro mě bylo, že ve třídě je 40 až 75 žáků, což si u nás neumím představit. V Indii je ale učitel prestižní povolání a žáci jsou více disciplinovaní. Také se velmi rádi účastní školních akcí. Bylo na nich vidět, jak se rádi prezentují a připravují programy pro ostatní nebo do soutěže, ať už to byly tance, scénky, hudební čísla.

soubor J. Doskočila a Pěvecký sbor Návrat. • **9. ledna v 16.45 hodin, Dům techniky**. Houslový recitál manželů Zdvihalových a žáků ZUŠ Havlíčkova.

Tříkrálový průvod

• **9. ledna od 9.00 hodin, Polička**. Průvod s koňmi za zvuku fanfár z Charity na nám. B. Martinů pro požehnání pana faráře a poté na Palackého nám., kde budou královské trojice vyslány na koledu. • **9. ledna v 14.00 hodin, Jičín**, od kostela sv. Jakuba přes lipovou alej do Valdštejnské lodžie. V závěru výtvarná dílna pro děti. • **10. ledna v 17.00 hodin, Broumov**. Průvod i se zvířátky, jesličky, hudební doprovod Broumovská umělecká škola.

Betlémská hvězda

• **10. ledna od 16.00 hodin, Jičín**, zámek – porotní sál. Tradiční setkání hudebníků a příznivců Tříkrálové sbírky.

Tříkrálové zpívání

• **8. ledna v 14.00 hodin, Městec Králové** (na náměstí).

Koncert králů

• **10. ledna v 17.00 hodin, Dobruška**, náměstí F. L. Věka. Koledy v podání králů koledníků, žesťový kvartet Valanka, výsledky sbírky.

V této škole bylo vybavení díky projektu Adopce na dálku velmi dobré. Byly tu lavice, interakční tabule. V jiných školách ale třeba právě lavice chybí a žáci sedí jen na zemi. Je to různé. Ale všude se musí nosit uniformy. Když si ji anebo její součást (kravatu, boty) někdo zapomene vzít, čeká ho za to trest.

Jak se učí děti podporované v projektu Adopce na dálku? Ptaly se na své dárce?

Bydlela jsem na internátu s holkama, a tak jsem viděla jejich denní režim. Od devíti do čtyř seděly ve škole a po návratu se další tři až čtyři hodiny učily. Ptala jsem se jich, jestli se jim chce a odpověď zněla: „Někdy se mi nechce, ale vím, že je to potřeba, tak se učím.“ Také mají ve škole přísný systém testování. Každý měsíc jsou písemně zkoušeni ze všech předmětů. Samozřejmě i v Indii se najdou lajdáci, ale jinak se děti učí hodně, protože moc dobře vědí, že škola je pro ně jedinou cestou k lepšímu životu a vysněnému povolání. Možnosti chodit do školy si skutečně váží a vědí, že bez pomoci jejich dárců by tuto možnost neměly. A tak se mě často ptaly, jestli jejich dárce neznám a jestli nevím, jak vypadají a kde pracují. Hodně je zajímalo, kdo jim to vlastně pomáhá.

Jak se žije dětem v internátě, kde jste bydlela?

Na internátě měly holky všechno, co potřebovaly. Tráví tam většinu roku, domů jezdí jen výjimečně a na prázdniny asi

čtyřikrát za rok. Rodiče mohou vždy druhou neděli v měsíci přijet na návštěvu, anebo každou neděli zatelefonovat. Nám se to může zdát trochu kruté, ale holky vypadaly šťastně a s touto „daní“ za vzdělání počítaly. Měly tu svoje povinnosti, které musely každé ráno před odchodem do školy plnit (zalévat zahradu, zametat, vytírat, plet záhon). Holky byly jak sestry – někdy se pošuchovaly, jindy si ochotně pomáhaly. Po návratu ze školy se musely po pauze na čaj a troše volného času učit a večer v deset hodin spát. Po večerech jsem jim předčítala pohádky nebo zpívala ukolébavky. Jednou týdně se mohly podívat na film.

Holky jsou tam spokojené, ale mně osobně vadil hmyz, který se občas objevil v pokojích. Na internátě bydlelo 37 holek, což nebylo moc, a tak jsem se s nimi mohla bavit i osobněji. Postupně jsem se dozvíдалa, z jakých poměrů vycházejí. Byli mezi nimi i sirotci, některé holky rodiče nechtěli, příběhy byly různé. Většinou byly holky katoličky, ale nebylo to podmínkou.

Jana Karasová (pokračování v příštím čísle)

O Adopci na dálku více na www.adopce.hk.caritas.cz
nebo na facebooku.

Bertík

Čtení pro zábavu i poučení

Milí ministranti,

vstupujeme do nového roku, Svatého roku. Je to výjimečný rok, kdy se máme zaměřit na odpuštění, na nový začátek. Otec biskup Jan nás k tomu pozval ve svém pastýřském listě. Máme začít od sebe. Proto i tématem lednové ministrantské schůzky by měla být pouť. Abychom mohli v tomto roce vykonat pouť k Bráně milosrdenství. V prosinci jste si ji měli symbolicky postavit, teď projdeme od symbolů

ke skutekům. K tomu nám pomáhá sám Pán, kterému sloužíme. V tomto Adalbertu si proto přečtete, jak se vyrábějí hostie. Co všechno se musí splnit, aby se mohli použít při mši svaté a mohl se z nich stát Pan Ježíš.

Ať naše služba při oltáři je po celý rok radostí pro nás, aby nás proměňovala a my sami se pak stali svědky Božího milosrdenství v našem okolí.

K tomu vám žehnám.

+ o. Filip Foltán

LEDNOVÝ SVĚTEC

Svatý Tomáš Akvinský

(1225 – 7. března 1274)

Teolog a filozof svatý Tomáš Akvinský, známý také s přízviskem Doctor angelicus (Andělský doktor), patří mezi Učitele církve. Jeho dílo je vrcholem středověké scholastiky. Nejvýznamnějším dílem je Summa teologická. Napsal také řadu hymnů oslavujících Nejsvětější svátost, například z kancionálu známý hymnus Sióne chval Spasitele. Tomáš pocházel z italského šlechtického rodu, v dětství ho rodiče poslali do benediktinského kláštera Monte Cassino. Studoval na řadě univerzit a na některých z nich pak jako dospělý přednášel. Na sklonku života měl prý vidění, v němž hovořil se samým Kristem. Zemřel cestou na Druhý lyonský koncil, kam ho vyslal papež Řehoř X., aby se účastnil disputace s východní církví. Cestou na oslu se uhodil o větev do hlavy a po několika dnech zemřel. Bývá zobrazován v mnišském hábitu s hvězdou na prsou, knihou, kalichem nebo lilí v ruce. Někdy mívá u ucha holubici jako symbol božské inspirace. Památku si připomínáme 28. ledna.

V Dolním Újezdu se setkali se sv. Mikulášem a zahráli živý betlém

Děti z dolnoújezdské farnosti zažily v prosinci dvě velké události. V neděli 6. prosince přišel po mši svaté na návštěvu do kostela svatý Mikuláš. „Svatý

Mikuláš do našeho kostela sv. Martina přichází každý rok. Vzácný host přišel

v doprovodu tří andělů – pomocníků, kteří měli připravené dárčky pro všechny děti v kostele. Mikuláš promluvil nejprve k dětem a potom andělé už nadělovali balíčky,“ řekla členka pastorační rady farnosti Eva Jiskrová a dodala, že dětem zářila nadšením očka a nenechaly si ani ujít možnost společné fotografie s tak vzácným hostem. Přestože se akce ve farnosti Dolní Újezd opakuje každým rokem, je pro děti velkou událostí, na kterou se těší a nedají si ji ujít. Všichni společně věří, že příští rok otec Adam svatého Mikuláše opět pozve.

Na Hod Boží vánoční 25. prosince pak malí i velcí farníci sehráli v Dolním Újezdu scénku živého betlému. Hraní živého betlému tam patří k mnohaletým tradicím. Děti i dospělí nacvičují biblický příběh o narození našeho Spasitele každý rok. Na tuto událost se přicházejí podívat lidé nejen z řad věřících a nejen z farnosti, ale i z okolí. Jde o radostnou událost, na kterou se všichni těší. (peš)

Výroba hostie?

Jen pšeničná mouka a voda

Vánoce připomínají narození Páně v Betlémě. Betlém znamená arabsky Bajt Lahm, hebrejsky Bet lechem, znamená dům chleba. Boží Slovo se stává tělem, aby bylo s námi. A Pán Ježíš je stále s námi v Chlebě, v Eucharistii. A tak si dnes můžeme napsat, jak se takový eucharistický chléb vyrábí.

V naší republice dodávají hostie různé firmy, je možné si hostie koupit z Polska, Německa, Itálie, Slovenska, anebo u nás v Čechách ve firmě Unita v Bílé Vodě u Javorníku. Tato firma nám také představí, jak se hostie vyrábějí.

Co vlastně potřebujeme k výrobě hostií? Kodex kanonického práva (to je církevní právo) v kán. 924§2 upozorňuje, že hostie se musí vyrábět z pšeničné

mouky. Instrukce Redemptoris Sacramentum doplňuje, že musí být nekvašený. Východní církve užívají kvašený chléb, který má speciální přípravu. Takže k tomu potřebujeme opravdu pouze pšeničnou mouku a vodu.

Slovo hostie vychází z latinského slova hostia – oběť, obětní zvíře. Je to opravdu příhodný název pro materii, ze které se během mše svaté stane Tělo Pána Ježíše.

Naše jediná „hostiárna“ na svých stránkách podrobně popisuje, jak se hostie dělají: mouka se smíchá s vodou, namíchá se těsto, které se pak dávkuje na plotny. Vytvoří se obdélníkové oplatky, které se pak navlhčí a vykrojí.

Když se podíváte na půdu vaší fary, možná tam najdete i historické kleště, ve kterých si kdysi vaši páni faráři, nebo farní hospodyně, pekli hostie sami. Já takové kleště na mé faře našel, dokonce ani ne historické, ale elektrické. Také jsem si vyzkoušel, jak se hostie pečou...no, ale pak jsem se rozhodl, že jsou lepší ty z Bílé Vody. Ačkoliv recept vypadá jednoduše, není až tak jednoduché odhadnout správnou kombinaci a hostie napéct. Ale třeba byste si to mohli vyzkoušet na ministrantské schůzce. My to určitě s ministranty v Nízkově někdy vyzkoušíme.

Hostie se pak vykrajují – k těm kleštím by měla být také vykrajovátka, která k tomuto účelu můžeme využít.

Na hostie se obtiskne také nějaký symbol. Většinou jsou použité starokřesťanské symboly – nejčastěji, kříž, Srdce, ryba, či Christogram. Všimněte si, co je na hostiích ve vašem kostele.

A víte, že vůbec není daná velikost hostií? Kromě těch klasických malých hostií a velkých (průměr je 67 mm), které většinou používáme, máme ještě větší (průměr 126 mm). Dokonce i veliké (průměr 250 mm).

Na co se tyto veliké hostie používají? Při mši svaté vytváříme jedno společenství, které jí jeden chléb (vzpomeňte třeba na výzvu po proměňování: „Kdykoliv jíme tento chléb...“) Proto i jedna velká hostie, která se naláme pro každého, kdo je na mši svaté, dotvořuje tuto symboliku.

Ale ať už je hostie jakkoliv veliká, nebo z jakékoliv firmy, je důležité, abychom si vždycky uvědomovali, že v ní je Pán Ježíš, který přichází, aby byl s námi. Toto vědomí ať nás provází po celý příští rok.

otec Filip

Tříkrálový Bertík

